Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 183

Feria quinta Pasche

vbi positū fuerat corpus iesu. Quid est φ in loco
dn̄ici corporis duo angeli videnť: vnus ad caput
atq3 alius ad pedes sedēs: nisi φ latina lingua an
gelus vocaŧ nūcius: ꝛ ille ex passione sua nunciā-
dus erat: qui ꝛ deus ante secula est: ꝛ hō in fine se
culoꝝ? Quasi ad caput sedet angelus cū ꝑ apl'um
Joh. 1. iohannē p̄dicaŧ: qꝛ in principio erat verbū et ver-
bum erat apud deū ꝛ deus erat v̄bū. Et quasi ad
Ibidē. pedes sedet angelus cū dicit: Verbū caro factū est
ꝛ habitauit in nobis. Possumus etiā ꝑ duos an-
gelos duo testamēta cognoscere: vnū p̄us ꝛ aliud
sequēs. Qui videlicet angeli ꝑ locū dn̄ici corporis
sibimet sunt cōiuncti: qꝛ nimirū vtraq3 testamen
ta dum pari sensu incarnatū ꝛ mortuū ac resurre-
xisse dn̄m denunciāt: quasi testamentū p̄us ad ca
put: ꝛ testamētū posterius ad pedes sedet. Unde
ꝛ duo cherubin qui ꝓpiciatoriū tegūt: se se inuicē
aspiciūt: versis vultib' in ꝓpiciatoriū. Cherubin
q̄ppe plenitudo scientie dr̄. Et q̄d ꝑ duo cherubin
nisi vtraq3 testamēta signanť? Quid vero ꝑ ꝓpicia
toriū nisi incarnatus dn̄s figuraŧ? de q̄ iohānes
Joh. 2. ait: Ipe est eteni ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄is. Et dū te
stamētū vetus hoc faciendū denunciat: qδ testa-
mentū nouū de dn̄o factū clamat: q̄si vtraq3 che-
rubin se inuicē aspiciūt: dū vultus in ꝓpiciatoriū
vertūt: qꝛ dū inter se positū incarnatū dn̄m vidēt
a suo aspectu nō discrepāt: q̄ dispēsatiōis eius my
steriū ꝯcorditer narrāt. Requirunt angeli mariā
Tex. dicētes. ¶ Mulier q̄d ploras? Et dicit eis: Quia
tulerūt dn̄m meū ꝛ nescio vbi posuerūt eū. Ipsa
nāq3 sacra eloq̄a q̄ in nos lachrymas amoris exci
tāt: easdē lachrymas ꝯsolanť: dū nobis redēpto-
ris nr̄i speciē ꝓmittūt. Sed notādū iuxta hysto-
riā est: φ mulier nō ait: Tulerūt corpus dn̄i mei:
sed tulerūt dn̄m meū. Usus nāq3 sacri eloquij est
vt aliq̄n ex parte totū: aliq̄n vero ex toto partē sig
nificet. Ex parte eni totū significat: sicut de iacob
Gene. 46. scriptū est: qꝛ descēdit iacob in egyptū in aiab' se-
ptuaginta. Neq3 eni in egyptū aīe sine corꝑib' de
scenderūt: sed ꝑ solā aīam totus hō signaŧ: qꝛ ex ꝑ
te totū exprimiŧ. Et solū dn̄icū corpus in monu-
mēto iacuerat ꝛ maria nō corpus dn̄i: sed sublatū
dn̄m q̄rebat: videlicet ex toto designans partem.
Tex. ¶ Hec cū dixisset cōuersa retrorsum vidit iesum
stantē: ꝛ nesciebat qꝛ iesus esset. Notandū φ ma
ria que adhuc de dn̄i resurrectione dubitabat: re-
trorsum conuersa est vt videret iesum: qꝛ videlicet
ꝑ eandē dubitationē suā quasi tergū in dn̄i faciē
miserat: quē resurrexisse minime credebat. Sed
qꝛ amabat ꝛ dubitabat: videbat ꝛ nō agnoscebat
eūq3 illi ꝛ amor ostenderat: ꝛ dubietas absconde
bat. Cuius adhuc ignorātia exprimiŧ cū inferŧ: ꝛ
Tex. nesciebat quia iesus esset. ¶ Qui dicit ei: Mulier
quid ploras? Quem q̄ris? Interrogaŧ cā doloris
vt augeaŧ desideriū: q̄tenus cū noīauit quē que-
Tex. reret: in amore eius ardētius estuaret ¶ Illa exīsti
mās qꝛ ortulanus eēt: dicit ei: Dn̄e: si tu sustulisti
eū: dicito mihi vbi posuisti eum: et ego eum tollā
Forsitan nec errando hec mulier errauit: q̄ iesum
ortulanū credebat. An nō ei spūaliter ꝛ spēaliter
ortulanus erat: q̄ in eius pectore ꝑ amoris sui se-
mina virtutū virētia plātabat? Sed q̄d est φ viso
eo quē ortulanū credidit: cui necdū dixerat que3
querebat: ait: Dn̄e si tu sustulisti eum? Quasi eni3
iam dixisset ex cuius desiderio plangeret: eū dicit
quē non dixerat. Sed vis amoris hoc agere solet

in aīo: vt quē ipe semꝑ cogitat: nullū aliū ignora-
re credat. Recte ꝛ hec mulier quē q̄rit nō dicit: et
tn̄ dicit: si sustulisti eū: qꝛ alteri incognitū non pu
tat: quē sic ipsa ꝯtinuo plāgit desiderio. ¶ Dicit ei Tex.
iesus: Maria. Postq̄3 eam cōmuni vocabulo ap
pellauit ꝛ sexu: ꝛ agnitus nō est: vocat eā ex noīe:
ac si apte dicat: Recognosce eū a quo recognosce-
ris. Perfecto quoq3 viro dicitŧ: Noui te ex noīe: qꝛ Exo. 33.
homo cōmune oīm nr̄m vocabulū est: moyses ve
ro ꝓpriū. Cui recte dicitŧ: qꝛ ex noīe scitur. Ac si ei
dn̄s aperte dicat. Nō te generaliter vt ceteros: s3
spāliter scio. Maria ergo qꝛ vocaŧ ex noīe: recog
noscit autorē: atq3 eū ꝯtinus raboni. i. mgr̄m vo
cat: qꝛ ꝛ ipe erat qui q̄rebaŧ exterius: ꝛ ipse qui eā
interius vt q̄reret docebat. Jam v̄o ab euāgelista
nō subdiŧ quid mulier fecit: sed ex eo innuiŧ quid
adijt cū dicitŧ. ¶ Noli me tāgere. Nondū eni ascē Tex.
di ad patrē meū. In his nāq3 verbis oñdiŧ φ ma
ria amplecti voluit eius vestigia quē recognouit:
sed ei mgr̄ dicit: noli me tāgere: nō qꝛ post resurre
ctionē suā dn̄s tactū renuit feminaꝝ: cū de dua
bus ad sepulchrū eius veniētib' scriptū sit: Acces Matt. 28.
serūt: ꝛ tenuerūt pedes eius. Sed cur tāgi nō de
beat ratio quoq3 addiŧ cū subinferŧ: nondū eni3
ascēdi ad patrē meū. In corde eteni nr̄o tūc iesus
ascēdit ad patrē: cū equalis crediŧ patri. Nā quis
quis eū equalē patri nō credit: adhuc in eius pe-
ctore ad patrē iesus nō ascēdit. Ille ergo iesu3 ve-
raciter tangit: q̄ patri filiū coeternū credit. In cor
de eteni pauli ia3 ad patrē iesus ascēderat: cū isdē
paulus dicebat: Qui cū in forma dei esset: nō ra- Phil. 2.
pinam arbitratus est esse se equalē deo. Unde io
hānes quoq3 redemptorē nr̄m manu fidei tetigit
qui ait: In p̄ncipio erat verbū: ꝛ verbū erat apud Joh. 1.
deū: ꝛ deus erat verbū: hoc erat in p̄ncipio apud
deū. Oīa per ipm̄ facta sunt: Tangit ergo dn̄m:
qui eū patri eternitate substantie equalem credit.
Sed fortasse aliquis tacita cogitatione pulsatur:
quō filius patri equalis esse possit. Qua in re hu-
mana natura qδ ammirādo cōprehendere nō va
let: restat vt hoc sibi esse credibile ex ammiratione
alia sciat. Habet nāq3 q̄d ad hec sibi sub breuita-
te rn̄deat. Cōstat eni qꝛ ipe creauit matrē: in cui'
virgineo vtero ex hūanitate crearetŧ. Quid g̃ mirꝝ
si equalis est patri: qui p̄or est matre? Paulo quo
q3 attestāte didicim': xp̄m dei virtutē dei sapien- 1. Cor. 1.
tiā. Qui ergo filiū minorē putat patri specialiŧ de
rogat: cuius sapiā3 esse ei inequalē fateŧ. Quis er-
go potēs hō equanimiter ferret si quis ei diceret:
Magnus quidē es: sed tn̄ sapia tua te minor est.
Ipse quoq3 dn̄s dicit: Ego ꝛ pr̄ vnū sumus. S3 Joh. 10.
rursus ait: Pater maior me est. De quo etiā scrip Joh. 14.
tū est: qꝛ subdit' erat parentib' suis. Quid g̃ mirū Luc. 2.
si ex hūanitate sua minorē se p̄re asserit in celo: ex
q̄ subiectus erat etiā parētib' i terra? Ex q̄ huma
nitate nūc marie dicitŧ ¶ Vade ad fr̄es meos ꝛ dic Tex.
eis: Ascendo ad p̄rem meū ꝛ p̄rem vr̄m: deū meū
et deū vestrū. Cū meū dicat ꝛ vr̄m: cur nō cōiter
dicit nostrū? Sed distincte loquēs indicat: quia
eundē p̄rem ꝛ deum dissiliter habeat ipe: q̄3 nos.
Ascēdo ad patrē meū videlicet ꝑ naturā: ꝛ patrem
vestrū ꝑ gr̄am: ad deū meū qua descendi: ad deu3
vestrū qua ascēdetis. Quia eni ꝛ ego hō: deus mi
hi est: qꝛ vos liberati ab errore: deus est vobis. Di
stincte igiŧ mihi ꝛ pater ꝛ deus est: quia quē ante
secula deū genuit: hoiem in fine seculoꝝ me meū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0183
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG